

[Enggaard.]

en væsentlig mindre undervurdering af deres skattegrundlag end det traditionelt har været tilfældet. Jeg tror, at kommunerne og amtene efter den nye praksis, der er gennemført, og hvorefter et overskud på skattekontoen nu bindes igennem en 3-årig periode og kun gradvis slippes løs til forbrug, har nyvurderet denne situation, og der er ikke længere den samme interesse i at få et uventet overskud, når regnskabet gøres op. Det er næppe for højt vurderet, at halvdelen af den 2 pct. undervurdering, der har været tradition for på det kommunale område, nu er forsvundet, sådan at der derigennem reelt er sket en svækkelse af den samlede finanspolitiske situation.

Jeg vil også fremhæve, at den omlægning af skatterne, som blev gennemført af flertallet i denne sal i septembersamlingen, og hvori bl. a. indgik en ny afgift ved salg af fast ejendom på 2½ pct., efter venstres opfattelse er uheldig, hvis man ansøger den også ud fra en finanspolitisk betragtning. En hovedpart af det provenu på ½ milliard kr., som denne afgift forudses at indbringe, vil ikke komme fra forbruget. Den vil tværtimod komme fra opsparing og kapitalressourcer i øvrigt eller komme til veje igennem et øget udbud og salg af pantebreve i forbindelse med handel med fast ejendom, og jeg synes, at det er en overordentlig uheldig udvikling, hvis man trækker betydelige beløb væk fra vores i forvejen knappe kapitalressourcer og lægger dem over i statskassen, hvorfra de går ud i første række til formål, som har præg af forbrug. Det er det, jeg mener med, at der også på det område givet er sket en svækkelse af landets finanspolitik. Jeg tror, man må vurdere det på den måde, at det stærke pres, der er lagt op til på forbruget, på priser, på hele arbejdskraftområdet igennem det kommende år — og vi mærker allerede en stærk udvikling i den retning — må give anledning til, at man i allerhøjeste grad gør opmærksom på disse forhold og opfordrer regeringen til at følge det meget nøje og i givet fald overveje skridt til at sikre, at landets finanspolitik er stram, sådan som den selv har bebudet det.

På trods af den omlægning af skatterne, som skete i septembersamlingen, hvor folkepensionsbidraget blev reduceret med 2 pct. og vi fik en række nye afgifter ind i billedet,

vil man nok alligevel, når træk kortene kommer tæt ind under jul, opleve, at skatteydere, som har haft et normalt indkomstforløb, dvs. har fulgt forudsigelserne om stigningerne på 10-12 pct., får stigende trækprocenter. Jeg tror derfor, at man gør klogt i at overveje, om denne situation er holdbar i blot et kortere åremål, om ikke den situation, at man med stigende indkomster gradvis arbejder sig op igennem den progressive del af skatteskalaen og derigennem i højere grad kommer til at arbejde med høje trækprocenter, virker uinspirerende, for at sige det mildt, på folks interesse og lyst til at påtage sig et ekstra arbejde eller et ekstra ansvar. Jeg tror, at der i høj grad er brug for, at folkettinget i fællesskab i det kommende år tager en alvorlig drøftelse af, hvordan hele vores indkomstskattesystem kan omlægges, og hvordan sammenhængen også med den sociale politik, f. eks. ydelser inden for boligområdet, først og fremmest boligsikringen, spiller ind i den enkelte skatteydere samlede vurdering af, om det kan betale sig eller ikke betale sig at tjene mere ved en øget indsats. Jeg tror, vi her er ved et overordentlig alvorligt problem, som bør påkalde den største interesse og medansvar fra alle kredse inden for folkettingen, med henblik på at finde en løsning af dette problem.

Til slut spørgsmålet om det parlamentariske ansvar for den udskrivningsprocent, som nu er foreslået fastsat til 91. Fra venstres side gør vi opmærksom på, som jeg tidligere har gjort det fra denne talerstol, at de udgifter, som ligger til grund for finansplanen 1973-74, for en dels vedkommende er vedtaget ved en kampestemning her i folkettingen, hvor socialdemokratiet og socialistiske folkeparti alene har taget ansvaret for nye betydelige udgifter. Derfor er det også rimeligt, ikke mindst på baggrund af, at det fortsat ligger temmelig uopklaret, hvilket omfang besparelserne vil få for 1973-74, at sige, at ansvaret for vedtagelsen af udskrivningsprocenten for 1973-74 hører hjemme hos flertallet i denne sal, hos socialdemokratiet og socialistiske folkeparti.

Venstres folketingsgruppe har derfor ønsket at markere, at vi ved den endelige afstemning om dette lovforslag ikke kan medvirke, men agter at undlade at stemme.